

perpetua prosperitas in hoc praesenti saeculo inveniri valet; quia in exilio sumus et 793—800
ad laborem nascimur. Et sicut flagella infantes erudiunt ad discendum^a sapientiae^{Iob 5, 7.}
decus vel bonis adsuescere moribus, ita et nos laboribus et doloribus ammonemur^b
ad perpetuae beatitudinis properare quietem, quae nullo dolore vel labore fuscatur,
5 nullo fine terminatur, sed perpetua iocunditate et felicitate stabilis permanet in aeter-
num. Ad hanc adipiscendam^c nullus vestram sanctam intensionem deterreat labor;
nullae huius saeculi blanditiae retrahant; sed forti animo, fratres carissimi, estote in 1. Cor. 15, 58.
omni opere bono stabiles, scientes, quod labor vester non est inanis apud Deum; et
qui plus laborat, plus mercedis accipiet.

10 Dominus Deus, qui vos in unius ovilis caritatem^d congregavit, aeterna bene-
dictione intra moenia^e catholicae fidei et sanctae caritatis divitias in bonis operibus
adiuvare perpetualiterque custodire dignetur, domini patres fratres et filii desiderantis-
simi atque mei animi caritate dulcissimi.

188.

Alcvinus Carolum regem, Caroli imperatoris filium, laudat et confirmat. De Ludovico
15 Aquitaniae rege. 793—800.

Codd. H fol. 19—20, L fol. 207—208'.

Edd. F 179, J 245. — Migne col. 354.

DOMINO MERITO INSIGNI REGALIQUE HONORE DIGNISSIMO CAROLO¹ FILIO ALBINUS
TRIUMPHALEM IN CHRISTO SALUTEM.

20 Gaudeo, dilectissime fili, in devotione bonae voluntatis vestrae, quam Osulfo
famulo vestro² narrante audivi, seu de elemosinarum frequentia vel de mandati humi-
litate. Quae omnia certissime scito Deo^a multum^b placere perpetuamque tibi apud
eius misericordiam promereri^c benedictionem. Tu vero, fili mi, fili carissime, faciens
facito Dei omnipotentis semper, quantum valeas, honorem in omni bonitate et pietate;
25 sequens excellentissimi patris tui exempla in omni honestate et sobrietate, quatenus
divina Christi dei elementia illius benedictionem te hereditario iure possidere³ concedat.

Esto miserorum pius auditor causasque illorum iustissime discernens. Neque
subiectos tuae potestati iudices permittas per sportulas vel praemia iudicare⁴, quia:
'Munera', ut in^d scriptura legitur sancta, 'excecant corda sapientum^e et subvertunt<sup>Exod. 23, 8.
Eccli. 20, 31.</sup>
30 verba iustorum'. Honorabiles habeto famulos Christi, qui veri sint servi Dei; quia qui-
dam veniunt in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces; sed veritas ait: Matth. 7, 15. 16.
'Ex fructibus eorum cognoscetis eos'. Habeto consiliarios sapientes⁵, Deum timentes,
non adultores^f; quia adulator^g, ut dicitur, blandus est inimicus^h et saepe seducit^h
consentientes sibi. Estoⁱ prudens in cogitatione et cautus in eloquio; spem habens
35 semper in Deum, qui numquam deserit^k sperantes in se. Iudith 13, 17.

^a) discendam H, corr. in -dum T*.

^b) ammone H.

^c) episcendam H.

^d) caritate T*.

^e) moeniam m delete T*.

188. ^a) dñ L. ^b) multom L. ^c) promeriri H, L. ^d) om. L. ^e) sapientium L. ^f) ado-
latores L. ^g) adolator L. ^h) seducitur H, L. ⁱ) estu L. ^k) esse add. L.

40 1) Cf. de Carolo a. 800. Dec. 25. coronato Mühlbacher Reg. p. 148, sed eum tempore huius epistolae
coronam regiam nondum accepisse patet, cum Alcvinus eum minime regem appellet. 2) De Osulfo cf. Vitam
Alcuii c. 12 (SS. XV, 191), Poet. Carol. I, 487 v. 175. 177. 3) E quo perspicuum est Carolum imperio
post patrem possidendo destinatum esse. J. 4) Cf. Alc. ad Carol. imper. v. 47 sq. (Poet. Carol. I, 258):
Stat quoque iudicium causae sub munere dantis, | Sportula iustitiam vertit in ore senis. 5) Cf.
45 infra epp. 217. 281. 6) Cf. p. 45 n. 3; Hieronymi Dialog. contra Pelag. c. 26 (Opp. II, 709): Pulchreque
adulator apud philosophos definitur blandus inimicus.